Ч. 283. Середа 3 січня 1912 (20 грудня 1911) Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Новий рік на цісарскім Дворі. — З Угорщини. — Кабінетна криза в Туреччині. — Італіяньско - турецка війна. — Нова держава в Азиї. — Поділ Персиї.

Стан здоровля Є. В. Цісаря був також і вчера дуже добрий. Цісар переніс вповні труди сполучені з вчерашним днем новорічних принять. Всі личности, які явили ся вчера в Шенбруні з желанями, мали нагоду помітити, що нерозположене Цісаря зовсім минуло. Вінший вигляд Цісаря не полишав нічого до бажаня і потверджує під тим взглядом помічене тих осіб. Ніч перевів Цісар дуже добре, рано вислухав служби Божої в каплици, а відтак приймив желаня членів цісарского дому, насамперед Найд. Архикнязя Франц Фердинанда, пізнійше Петра Фердинанда, Леопольда Сальватора, Фридриха і Райнера. О годині 11 приймив Цісар двірских достойників. — Двірский обід з нагоди нового року відбув ся вчера у Архикнязя Франц Фердинанда в палаті Бельведер.

Члени угорскої партиї праці явили ся вчера у президента міністрів ґр. Кін-Гедерваріґого для зложеня новорічних желань. На промову посла Пльоша відповів ґр. Кин Гедерварі, що найблизшою задачию партиї праці буде забезпечене палаті послів спосібности до праці і то средствами законними, але такими, котрі мусять довести до ціли. Президент подякував за дотеперішну поміч сторонництва і просив о неї на дальше, додаючи, що сторонництво стрітило ся в краю за своє становище з загальним признанем і симпатиєю. Члени партиї независимости були з желанями у Фр. Кошута.

Вчера явила ся у султана в Константинополи депутация опозицийних послів і просила єго, аби не іменував на ново Саіда пашу великим везиром. Султан відповів, що право іменувати міністрів прислугує виключно єму і що посли не можуть на єго рішене впливати. По полудни появило ся султаньске письмо, яким іменовено на ново Саіда пашу великим везиром. Саід паша займив ся вже утворенем нового кабінету. Як кажуть, більша часть дотеперішних міністрів полишить ся на своїх становищах.

Турецке міністерство війни доносить, що до місцевости Деґібад надійшла під датою 27 грудня вечером ось яка депеша: Дня 26 грудня сильний італіяньский відділ заатакував турецкі становища коло Сіді-Сайд. Перед полуднем Італіянці мусіли завернути ся, але по полудни о год. 2 зачали острілювати турецкі становища так сильним арматним огнем, що Турки мусіли вчасти податись взад. Турків впало 122, між ними 2 офіцири, Італіянці втратили 600 людий. Італіяньскі воєнні судна зникли. Погода дуже погана. Турки надіють ся в дни 27 грудня нового нападу.

Римский дневник „Avanti“ одержав від свого звітника, Вайна, листовну вістку про битву коло Бар Тобрас, яка відбула ся дня 19 грудня і подає такі подробиці: Арабів, котрі в ночи вели італіяньску колюмну до Бар Тобрас і нарочно завели єї на манівці, в числі 4 повішено. Італіяньскі втрати значно більші, як се урядово подано, бо Італіянці втратили що найменше 200 людий, в тім числі 50 убитих. Вечером утратили Італіянці цілу свою амуницию і були готові на смерть. На щастє перестали Турки та Араби нападати, так, що Італіянці могли уступити без значної втрати.

З Царгорода доносять, що з турецкого архіву міністерства заграничних справ викрадено цілу тайну переписку переведену між Туреччиною і Анґлією в справі відступленя порту Солюм. Виявило ся, що сю переписку купила одна велика держава.

Франция повідомила Порту, що по укінченю італіяньско-турецкої війни усуне свої войска з оселі Джанет, яку тепер заняла.

Анґлія знов бажає задержати невтральність і в тій ціли вислала навіть кружляк „Суффольк“ на єгипетскі води для пильнованя, щоби музулмани не спішили Туркам з помочию.

12)

З північної Африки.

(Після дра Штерна, Г. Зінґера, Нея і др.—зладив К. Вербенко).

(Дальше).

Первістно пануюче магометаньске населене, сполучене однаковою вірою, задержало свій релігійно-національний характер, але в своїм внутрі оно так само поділене як Европейці. Розріжняємо в нім трохи більше білявих Кабілів, мабуть первістні жителі кольонії, зайшлих із сходу Маврів і муринів. Ліпше може було би поділити ціле арабске населене без ріжниці раси, на бідних і богачів, на пануючих і вивискуваних. Французи визволили муринів на Антилях і Малаїв в Індохіні та надали їм навіть право виборче до париского парляменту; длячого ж не хотять надати таких самих прав арабскому населеню в Альжериї? Кажуть, длятого, що самі Араби не хотять того і дійстно їх архієреї і начальники племен відповіли на кожде запитане, що они волять держати ся своїх власних законів і служба войскова то для них щось страшного.

Начальники племен то к а і д и, котрим француске правительство передало власть судейску і стягане податків, а котрі ще більше бідний нарід арабский визискують, як ті м у ф т і, що із мошей дають провід народови. Право, яке каіди проголошують, єсть ще лютійше як француске войскове право; за крадіж бохонця хліба або одного ягнятка карають они вязницею до двох літ, а що на то нема відклику, то і бідні і засібнійші люди знаходять ся в їх руках. Що они держать ся тої системи, котра їм дає наживу, се річ проста. Бувають случаї, що Араби, котрі покінчили францускі школи, висказують ся против того патріархального визискуваня і тиранії; у Франциї однак боять ся тикати тої системи по части з добре зрозумілої терпимости, по части і длятого, що суспільна еманципация Арабів утруднила би ще лиш більше борбу кольоністів о єствоване.

Араби в Альжирі, о скілько не належать до пануючої кліки, то суть скромні купці і ремісники, а передовсім бідні зарібники, що мають дуже малі вимоги і працюють за песі гроші. Одинокимм їх щастєм то многоженьство, що поправді не що иншого, як лиш невільництво. Один арабский зарібник, з котрим я одного разу розбалакав ся у фабриці циґар, сказав мені зовсім щиро: Мої всі три жінки мають тепер правильно що дня роботу і ми арабляємо досить; коби мені лиш удало ся тілько зложити, щоби я міг купити собі четверту жінку, то я сам не потребував би вже ходити на заробок.

В кілька днів по моїм приїзді до Альжіру хотів я зрана отворити вікно і перепудженний аж відскочив від него. На площи перед ґубернаторством гнули ся і шуміли пальми, мене обвіяло таким горячим і сухим воздухом, як колиб всі доми довкола горіли, воздух був якийсь жовто бурин від дуже мілкого пороху, крізь котрий сонце виглядало мов би якась червона огненна куля а лиш в глубині мов би якесь слабе сьвітло надії поблискувало море, котрого розбурхані филі мов би якимсь страхом гнані втікали від берега. Спека тота тим страшнійша, що єї не відчуває ся вже так як звичайну; піт щезає з чола без сліду а мязи, руки і ноги вянуть мов би від якоїсь отруї, що поволи убиває чоловіка. То широкко, — привіт великої піскової пустині. Коли той вітер повіє, то Европейці замикають вікна і двері а Араби присідають на землю та накривають ся білими вовняними покривалами, які носять завсїдно з собою перевішені через плече і сидять так, скуливши ся мов неживі. Вечером наконець вітер обертає ся, настає буря з безконечно довгими блискавками і громи бють в море та розбивають ту якусь мару, що повисла була над нами. На другий день знов чудесна погода; виходимо за місто і на вид прекрасної охрестности та чудових пальмових і бамбусових алей міского города, забуваємо на то, що діяло ся вчера.

Положене міста А л ь ж і р а межи морем а пасмом горбів, з єго синими заливами, обведеними білими сільскими хатами, єсть чаруюче. Краска околиці зміняє ся на кождім кроці і з кождою годиною та ще вечером ідемо на

Як доносять з Ряму, рішила італіяньска **рада міністрів** розпочати будову зелізничих **шляхів кольоніяльних передовсім** для военних **цілий.**

З міста Урґа (є то резиденция третої **особи** в буддистичній єрархії: „кутухти“, в **краю монґольского** племени Хальха, недалеко **російскої** границї коло Кіяхти) доносять під датою 28. с. м.: Голова буддийских духовників Кутухта розпочав правлїнє в Монґолії як самодержець. — Тепер нема, здаєть ся, сумніву, що великі держави вмішають ся в справи хіньскої держави. Хіньска ворохобня, що привела до проголошеня републики і до виділу Монґолії з хіньскої держави, не прислужила ся свободі хіньского народу.

„Voss. Ztg.“ доносить з Льондона, що Анґлїя рішила взяти участь в подїлї Персиї і висилає тепер до полудневої Персиї значне число войск, а управу занятих областий обійме індийске правительство.

Н о в и н к и.

Львів, 2 січня 1912.

— **Іменованя і перенесеня.** Пан Міністер справедливости іменував: радниками суду краєвого і начальниками судів повітових: Каз. Кржанєвского для Любачева, дра Вит. Севька у Львові для Монастириск, судиєю повіт. і начальником суду повіт. Алекс. Фединьского для Мостів Великих; — переніс: радн. суду кр. і начальника суду повітов. Алекс. Брікманна з Монастириск до Ліська; судию повіт і начальника суду, Тому Миколаєвича зЛопатина до Печенїжина, а судиїв пов. Стан. Кірхнера з Риманова до Сянока, Мик. Третяка з Тернополя до Львова, Вол. Ольховского з Куликова до Стар. Самбора, Руд. Ріхтера з Заловець до Перемишля, Алекс. Фріда з Грималова до Станиславова, дра Богд. Монцїбовича з Журавна до Бережан, Юл. Федусевича з Тернополя до Станиславова, дра В. Маркевича з Микулинець до Рогатина, Ів. Ґамоту з Городенки до Золочева, Тад. Терлецкого з Чорткова до Скола і Мик. Корчиньского з Чорткова до Коломиї.

— **Надане стипендиї.** Видїл Руск. Тов-а Педаґоґічного надїлив стипендиєю з фонду ім. Романа Алексієвича в квотї 100 К Евгенїю Береву сироту по народнім учителю, відзначаючу ученицю IV кл. виділової шк. ім. Шевченка у Львові.

— **Санкция законів.** „Wien Ztg.“ оголошує санкционовану ухвалу делеґациї в справі буджетової провізориї; дальше закон в справі податкових пільг для нових будівель, добудовань і перебудовань взагалї, а специяльно для будови малих мешкань; закон в справі пільг податкових і від належитостий для будівельних стоваришень для прилюдного ужитку; закон в справі державної помочи для мешкальної опіки; закон в справі доповненя закона з дня 12 мая 1873 р. що до правильника державної ради і закон, яким продовжає ся обовязуючої сили закона з дня 3 червня 1901 р в справі ужитя части надвижок спільних кас сиротиньских по день 31 грудня 1912 р.

— **Засуджене Васїньского.** Против знаного взломника Васїньского, котрий відсиджує тепер кару десятилїтної вязницї, відбула ся в Станиславові карна розправа судова за фальшиві зізнаня зложені в часї розправи его спільника Шварцера, сина львівского шинкаря. З обави, щоби Васїньский не втїк, відбула ся розправа в будинку станиславівского заведеня карного. Васїньского засуджено на 6 місяців вязницї

— **Пригоди колядників і з колядниками** Під вікнами дому при ул. Сонкївскій ч. 34 станули минулої ночи колядники і стали більше може викрикувати як виспівувати. То одного з льокаторів так розсердило, що той, може навіть лиш на пострах стрілив крізь вікно до колядників. Наслїдок того був дуже нещасливий, бо куля поцїлила одного з колядників, якогось Ст. Рибака, помічника шлюсарского і застрягла ему в грудех. Нещасливого тяжко раненого відвезено до шпиталю, а за виновником пошукує полїция. — До мешканя одного з львівских адвокатів прийшли вчера з новорічною колядою Михайло Сторожак і Іван Шевчук, а виходячи з кухнї забрали по дорозї поляре вартости 7 К. Оба повандрували до арешту І що заказ полїциї, щоби колядники не ходили по містї?

— **Тайна затроєня в Берлинї вже викрита!** Доходженя в справі затроєня людий перебуваючих в пристановищи для бездомних виказали, що затроєне настало від горівки продаваної бездомним, робленої в той спосіб, що в трох шинках домішувано трояного алькоголю метільового. Запаси тої горівки забрано і арештовано ei доставника, якогось Шармаха, дроґїста з Шарльотенбурґа, у котрого сконфісковано бальон матільового алькоголю. Шармах признав ся, що робив горівку з двох третин того алькоголю. Шармаха арештовано за обманьство і провину против закона о средствах поживи.

В сій справі доносять дальше з Берлина: Число недужих дійшло вже до 161 а померло внаслїдок отроєня 71. Лікарі дому для бездомних щораз більше приходять до того переконаня, що затроєнє наступило внаслїдок споживтя метільового алькоголю. Дирекция полїциї звертає на то увагу і остерігає перед питєм того рода горівки.

— **Хитрий мантїй.** В Станиславові арештувала полїция і відставила до суду Боруха Земана, званого фальшиво Беґлявбтер, тапіцера без занятя, котрий хитрим способом вимантив від селянки Мариї Басюкової з Угринова більшу суму гроший. Він сказав їй, що постарає ся о то, що єї сина, котрого за крадїж коня засудили на два місяцї арешту, випустять з вязниці, бо він має в суді великі впливи а навіть зробить так, що тих судиїв покарають, котрі несправедливо засудили єї сина. Легковірна селянка повірила Борухови і вже наперед дала ему за его труди і заходи 50 корон. Тимчасом, мимо того, що минуло богато часу, Борух не зробив нїчого а Басюкова о всїм тім дала знати на полїцию. Так отже дістав ся і хитрий мантїй туди, де садять той, котрого він мав увільнити.

— **Підвишки належитости від зелїзничих знижок.** Міністерство зелїзниць зарядило з нинїшним днем підвишку маніпуляцийних належитостий від карт вільної їзди і від всїх инших зелїзничих знижок з виїмком знижки до половини ціни їзди III. клясою. І так буде ся платити: 1) від карт безплатної їзди I. кл. 6 кор., II. кл. 4 кор., III. кл. 2 кор., 2) від знижки до половини ціни I. кл. 4 кор., II. кл. 2 кор., III. кл. 1 кор. як деся, 3) від річних безплатних карт I. кл. 30 кор., II. кл. 20 кор., III. кл. 10 кор., 4) від безплатної леґітимациї до їзди за половину ціни за I. кл. 15 кор., II. кл. 10 кор, III кл. 5 кор. Належитости треба обчислити від кождої поодинокої особи і платити готівкою не стемлями або марками. В разі відкиненя поданя дирекциї звертають гроші разом з поданем.

— **Нещасливі пригоди.** Карколомний шпорт ґренджолков й зачинає знов добирати собі жертви. Якийсь Казимир Ярминкевич спуска-

---

вижини підгородя М у с т а ф а, щоби звідтам подивляти осьвітлені ряди домів, котрих сьвітло нїби аж до неба сягає і там мішая ся зі звіздами. Всюди, навіть на стару арабску крішость, к а з б у, що панує над цїлим містом, можна заїхати за кілька мінут електричною зелїзницею. На півночи панує понад альжірским заливом перероблена з мошеї церков Пречистої Діви, а на полудни впадає в очи лїтна палата ґубернатора, збудована в маврийскім стилю а положена серед прекрасного гаю пальм бамбусів і оливних дерев. З близька і в серединї тратить тота палата богато на красї через то, що она уладжена по новомодному; стара маврийска штука знайшла собі прибіжище в сусїднім богатім музею. Обі великі мошеї в серединї міста, в котрих все ще відбуває ся магометаньске богослуженє, мають в серединї майже лиш зовсїм голі стіни; їх можна без трудности оглядати і найлїпше в пятницю около полудня, коли куфті прочитує коран — магометаньске сьвяте письмо — численно зібраній громадї.

Історично і естетично інтересною єсть гробниця Абд-ер-Рамана, яка знаходить ся в мошеї поза величавим будинком лїцея; она походить ще з 15 столїтя і містить в собі фаянси, коври і клейноди з клясичної доби маврийскої штуки. Гробниця та єсть ще до нинї улюбленим місцем відпустовим Арабів з цїлої північної Африки а навіть з тих трох перших днях тиждня, коли до неї вільно заходити Европейцям, можна там застати калїків і недужих, привезених сюди з далека, а шукаючи у своїх марабутів (сьвятців) вилїченя. Тих кілька памятників маврийскої будови, які ще задержали ся, мусїли примінити ся до християньского віроісповіданя; та й архіепископска катедра коло старого правительственного будинку єсть перероблена з мошеї.

Хоч Альжір то новомодне місто, в котрім рідкі вже монументальні памятки з минувшости майже зовсїм щезають, то все таки має оно щось такого в собі, що приваджує чужинця, а тим єсть тота мішанина народів і рас, які тут судьба згорнула до купи а котрі під опікою републиканьскої держави можуть свобідно вести конкуренцию з собою і против себе. Тота спільна звязь, яка держить всїх разом, то француска мова. Ішпанцї та Італїйцї найлекше єї собі присвоюють а вже друге або трете поколїнє забуло майже зовсїм свою вітчину і свою рідну мову; аристократичних і богатих Арабів вабить то, що они можуть стати урядниками державними і одержати високі ордери. Неодин з богатих Арабів посилає свого найстаршого сина до француской школи лиш для того, щоби той став колись офицером або якимсь урядником. Бідного Араба, що служить за наймита, робітника водоноса або що чистить чоботи, розносить ґазети, продає цьвіти і т. д., змушує вже потреба житя присвоювати собі ту мову, якої уживає ся в щоденнім обходї а навіть заслонена Арабка служить нераз у Европейців за няньку. Найбільше переймили місцеві Жиди француску цивілїзацию. То давне одїнє, які мусїли Жиди носити за арабского панованя а яке ще носять в инших кольонїях в Альжірі, майже зовсїм щезло; лиш в божницї т. зв. хасидів або старовірів можна ще в шабас побачити старих жидів в чорних кафтанах, в шараварах по колїна, ясних панчохах та в турбанах на головах; дївчата і женщини також і в европейскім одїню відзначають ся красою. Чотири пятих частий всїх Жидів то бідні люди, котрі живуть з того, що займають ся дрібним крамарством і ремеслом або ідуть на заробітки, подібно як і Араби. Через то, що они сотки лїт жили з Арабами, присвоїли собі також і арабску мову. Побіч сеї мови уживають они ще й окремого свого говору — мішанини з европейских, арабских і ішпаньских слів, але вже більше як від пятьдесяти лїт уживають они майже виключно лиш францускої мови в своїм домашнїм обходї.

Сей скорий розвій і то, що Жиди уміли так дуже іти Французам на руку, приймали Французи давнїйшими роками з великим признанєм, а що они ще й посередничили в зносинах з Арабами, то се так Французам подобало ся, що трета република, увзглядняючи ту прислугу, яку Жиди робили при мирній кольонїзациї, надала їм декретом Кремiє (Cremieux) з дня 24. жовтня 1870 повну свободу, признаючи їм всї права і обовязки француского горожанина. Але ся полїтична еманципация втягнула Жидів небавком в полїтичну борбу і довела остаточно до вибуху антисемітизму, котрий виступив в Альжериї з великою силою та викликав немале занепокоєнє в матернім краю. Антисемітизм той тепер трохи притих. Як видимо з повисшого, то Жиди всюди однакові чи то за морем в Альжириї чи в австрийскій Галилеї.

(Дальше буде).

ючись на ґренджолах коло жовківскої рогачки, зломив ногу. Така сама пригода приключила ся якомусь Іванови Рильскому, котрий спускаючись на ґренджолах на дорозї Кісельки, впав в рів з боку і зломив також ногу. — На совганці на ставах паненьских зломив ногу якийсь 15 літний Йосиф Курцбавер. Та й на львівских тротоарах завдяки недбалости каменичників і їх сторожів поробили ся совганки на то, щоби люди ломили собі ноги і руки. На ул. Батория посовгнула ся вчера на ховзкім тротоарі непосипанім піском Мария Станкевич і зломила також ногу, а стация ратункова відставила її до шпиталю.

— **Дрібні вісти.** Др. Кость Танячкевич, лікар з Золочева перевіс ся до Львова і практикує на Богданівці в домі ч. 1, коло городецкої рогачки, де находить ся аптика п. Лопатиньского. — Лобина кн. Александра Караджорджевича знайшла ся. Нема сумніву, що лобина, знайдена коло кладовища Ст. Маркс, то лобина згаданого покійника; долішна і горішна щока пристають зовсім до себе і мають однакову барву а кости шийні зовсім пристають до себе. Загадкою однак все ще повістає хто її витягнув з гробу і в якій ціли. — В Кляваенбурзї (Кольошварі) на анонїмове донесене викрито перепачковувану сахарину в пересилцї 125 бочок оселедців із Щетина, адресований до фірми Саломон Маєр. — В Черновцях отворено вчера торжественно жидівский дім опіки, фондациї Блюма. — Минулої ночи завалила ся історичні скали коло Довру над морем і впали до моря. Гук внаслїдок того був так сильний, що було чути на кілька миль (анґлійских). Море від того так було розбурхане, що филя зайшла аж до портового міста Фолькестон, де піднила кораблї з вуглем на кілька стіп високо так що аж якорі попукали.

— **Пожежа.** В ночи з суботи на недїлю вибух огонь на будові інжиніра Ріхтмана при ул. Казимирівскій. Зачали горіти деревляні бараки, зложені з трех будинків. Огонь скоро перекидав ся з одного на другий і небавком обняв також і будинок, в котрім спало, кількох не прочуваючи, кількох робітників. Аж по якімсь часї, коли будинок горів вже на добре, надбіг один з робітників будови, Маршалок і бачучи, що горить барак, де сплять люди, почав їх будити, бючи кулаками в вікна і двері а коли они нїчого не чули, Маршалок вбіг до горіючого дому, збудив сплячих робітників і вратував їх від неминучої смерти. За добру хвилю надїхав пожарний трен і погасив пожежу. Причина пожежі незвістна.

Телеґрами.

Краків 2 січня. Нині відбуло ся послїдне тягнене льосів міста Кракова. 50.000 К виграв льос ч. 17.708; — 6.000 К льос ч. 40.891; по 1.200 К виграли льоси: ч. 8.921, ч. 42.745, ч. 8.321, ч. 33.989 і ч. 13.024.

Петербург 2 січня. Розширена за границею вість, мов би француске правительство внесло в російскім міністерстві справ заграничних жалобу на російского посла в Пекінї, Коростовца, єсть після інформациї компетентних кругів неправдива.

Міньск 2 січня. Шістьох вязнів, котрі взяли участь в бунтї вязнів дня 30. жовтня минулого року, підчас котрого убито кількох урядників полїцийних, засудив суд на кару смерти через повішене.

Константинополь 2 січня. Турецкі часописи доносять, що був. майстер церемоній був. шаха, Абдур Резак перебуває в Тифлїсї і старає ся викликати ворохобню в Курдистанї.

Солунь 2 січня. Після наспівших вістий, висаджено близь Істіпу у воздух за помочию динамітової бомби жандармску стацию. Не донесено, чи були жертви в людех. Заворушене в Істіпі і охрестности росте.

Відень 2 січня. „Korresp. Wilhelm" доносить з Монахова, що був. гофмайстер двору цісаревої Єлисавети ґр. Бельґард внаслїдок якоїсь нещасливої пригоди на вінді погиб вчера. Покійник родив ся в 1833 р.

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненим знаком мінутовим.

Відходять зі Львова

з головного дворця:

До Кракова: 12·35, 3·40, 8·23, 8·45, 2·30§), 2·40 3·50*), 5·46†), 6·05, 7·00, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), 2·18, 8·40 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: 2·50, 6·10, 9·15, 9·37, 2·20, 3·05*), 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·35
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в недїлї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·48, 11·30*).
*) до Рави рускої (лиш в недїлї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), 2·33, 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: 2·22, 5·50, 7·30, 9, 10·15, 1·36, 2, 5·43, 7·15†) 8·25, 9·50.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, 2·10, 5·40, 10·10†), 10·30.
†) з Красного.

З Черновець: 12·05, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·53, 6·26, 9·34.
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§), 11·05
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в недїлї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, 1·55, 5·16, 10·12, 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Ловиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.